

కవిత

నేనో శరణార్థిని

- మహామృదు రఘూణ్ ఒప్పీర్

నేనో శరణార్థినై వచ్చినందుకు
ఏమ్ములను క్షమాపణలభిస్తున్నా!
నన్నో క మనిషిగా ఆమోదించండి
ఒక బానిసగా మాత్రం కాదు!

నన్నో తక్కువవానిగా చూడకండి!
ఎగాదిగా పరీక్షించకండి!
నేనో కవిని,
గోడలపై అతిమించబడినవే అందుకు సాక్షీభూతాలు!
సుధార ప్రాంత ప్రజలు వల్లిస్తుంటారు నా పద్యాలు!
నన్నో శరణార్థిగా, మీలో ఒకనిగా అంగీకరిస్తా?

వాళ్ళు-నా కవితలను,
వానిని వేళ్ళాడుచీనిన గోడలతేసహ నాశనం చేశారు!
వాళ్ళు-నా కవితలను దగ్గంచేసిననాడే
కాలిపోయాను నేనూ వానితో పాటే!
వాళ్ళు-నా హృదయాన్ని బ్రథలు కొట్టారు,
నా ఆలోచనలను కొల్లగొట్టారు,
నా ప్రేపులను కెళ్ళించారు!
నన్నో శరణార్థిగా, మీలో ఒకనిగా అంగీకరిస్తా?

అయ్యా, మీరు అర్థంచేసుకోవటంలేదు నన్ను;
అర్థంచేసుకోలేకున్నాను ఏమ్ములను నేను!
నేనో అరబ్బును-మీరు పరదేశీయులు
అయినా సైగలతో మనం సంభాషించగలం
నన్నో శరణార్థిగా, మీలో ఒకనిగా అంగీకరిస్తా?

నా దేశంలో స్వర్ణం లేదు
ఉన్నది కేవలం నరకమే!
వాళ్ళు-భాషలన్నింటిలోని
అన్ని పదాలనూ మరచిపోయేట్లు చేశారు!

పదాలనెలా అవగతం చేసుకోవాలో
ఒకర్కొకరు ఎలా అర్థంచేసుకోవాలో మరచిపోయాం!
నన్నో శరణార్థిగా, మీలో ఒకనిగా అంగీకరిస్తా?

నేనెవర్షి, నేనేమిటి....
మీరండుసుతున్నారు నేనెవర్షనీ, నేనేమిటనీ!

గతం నాట్రి నాకు
నా పర్తమానం శూన్యం!
ఒక ముఖమన్నదే లేనివాడిని
మనిషి అవశేషాన్ని నేను!
నన్నో శరణార్థిగా, మీలో ఒకనిగా అంగీకరిస్తా?

వాళ్ళు-ఆల్-జాతారీలో ఏమ్ములను చంపేశారు
జసుకలో సజీవంగా పూడ్చేశారు!
మేము తార్చుతూండగా
మా త్రీలు నేడు వ్యాఖివారిణులు!
నన్నో శరణార్థిగా, మీలో ఒకనిగా అంగీకరిస్తా?

అరబ్బుల తలుపు తట్టాను నేను;
పేక్కల, అమీర్ల, రాజుల తలుపుతట్టాను!
తరిమికట్టారు వారంతా
మీ చెంతకు వచ్చి చేరాను!
నన్నో శరణార్థిగా, మీలో ఒకనిగా అంగీకరిస్తా?

ఎనఫయ్యవ పడిలోనున్న నన్ను
దేశ బహిష్మతులై,
ప్రవాసంలోపున్న నా బిడ్డలు
తమ వాడు కాదని తోసిపుచ్చారు!
నాకు వ్యతిరేకంగా పోరాడారు
మీరు తప్ప మరెపరూ ఏగల్లేదు నాకు
నన్నో శరణార్థిగా, మీలో ఒకనిగా అంగీకరిస్తా?

నా కుటుంబం, నా బిడ్డలు, నా బంధువులు
 అందరూ నన్ను అమ్మి పారేశారు?
 నా జీవితాన్ని దొంగిలించి, నన్ను మరిచి పోయారు!
 నన్ను కూకటివెళ్ళతో పెళ్ళగించి వదలివేశారు,
 విదేశీ రాయబార కార్యాలయ ద్వారాల ముందు
 కృశించి, నశించేలా!
 ఓ పరదేశీయడా,
 నన్నే శరణార్థిగా, మీలో ఒకనిగా అంగికరిస్తారా?

తన ప్రభువుకు కృతజ్ఞతలు తెలిపే
 అతి వినయ సేవనందాలు దౌర్ఘటం కదా!
 నన్ను బయటకు తరిమిన
 నా దేశపు బుఢిహీనులూ, నా బిడ్డలూ, నేరపులూ
 నా ఇంచిని కాల్పి బుగ్గిచేశారు
 నేను వారి త్రూపపీడన నుండి పారిపోయి
 శరణార్థిగా మారి మీ మధ్య వున్నాను

(ఈ వేదనా భూత కవిత రాసిన ఎమ్.రఘువ్రాట బప్పీర్ సిలయాకు చెంబిన ప్రసిద్ధ కథారచయిత.
 1974లో అరబ్ రచయితల సంఘంలో సభ్యుడిగా చేరాడు. 2013 నుంచీ ఆయన టల్క్షైలో ప్రవాస జీవితం గడుపుతున్నాడు. సిలయాలో చెలరేగిన ఆంతరంగిక కల్సోలంతో చలించి కవిత్వం రాయడం ప్రారంభించాడు. ఈ కవితను అరజక్ భాషణుండి ఇంద్రీఫులోకి ఇంగ్లిండ్కు చెంబిన ధామన్ అప్లిన్ అనువదించాడు. 1979లో పుట్టిన అప్లిన్ ప్రస్తుతం ఎడింబరో విశ్వవిద్యాలయంలో సాంఘిక అరేబియన్ నవలా సాహిత్యంపై పరిశీలన చేస్తున్నాడు. టిన్ని తెలుగులోకి అనువదించినవారు కెఅర్ట్.)

వలసలు మానవజాతి ప్రగతి చిత్రంలో చీకటి నీడలు. వలస జీవులకు చేయూతగా
 నిలవడం కనీస మానవతా ధర్మం. భయంతో, ఆకలితో మనిషి శరణార్థికావడం
 మానవజాతి చరిత్రకే మాయని మచ్చ - ఐణ్ణ్